

[Justitsministeren.]
behandlet færdigt. Med Hensyn til Simplifikationen er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel i, at vi maa se at naa til kun at have en enkelt Afgift, saaledes at det hele bliver lettere at haandtere for alle, navnlig for de Embedsmænd, som har med disse Spørgsmaal at gøre, hvorved vi forhaabentlig vil kunne opnaa at have færre.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen var inde paa Spørgsmaalet om Handels- og Kontormedhjælpernes Stilling til Gebyrerne og forskellige andre Spørgsmaal. Jeg kan dertil kun sige, at kommer det frem, kan vi tage det op til Overvejelse, men i det hele og store tror jeg, vi her skal holde os til Hovedbestemmelserne og saa tage de andre Bestemmelser op ved den samlede Revision, hvorom Forslag altsaa vil blive forelagt Rigsdagen til næste Aar.

Det ærede Medlem var inde paa, hvad almindelige praktiske Forhold kræver, og mente, at vi godt kunde nedsætte Afgifterne her uden at sætte det i Forbindelse med Cigaretbeskatningen. Dertil maa jeg sige, at efter min Mening er der eet, som Livets praktiske Forhold kræver, og det er, at Indtægter og Udgifter svarer til hinanden. Det kan jo ikke hjælpe, at det ærede Medlem stadig vil læsse Udgift efter Udgift over paa Staten uden tilsvarende Indtægter. De to Ting maa følges ad. Det tror jeg det ærede Medlem kender fra sin private Hus-holdning, og hvorfor skulde det ikke ogsaa gælde i Statshusholdningen?

Jeg tror ikke, der er mere at sige, for de enkelte Detailspørgsmaal vil vi selvfølgelig nærmere kunne overveje i det Udvalg, der bliver nedsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det er jo aldrig rart, naar en Minister staar op og siger til en, at det, man har sagt, ikke er rigtigt, og derfor følte jeg mig en lille Smule ubehageligt berørt af, at den højtærede Justitsminister gik saa strengt i Rette med mig. Det er muligt, at jeg ikke har udtrykt mig helt korrekt, da jeg sagde, at Spørgsmaalet nu var fremdraget. Jeg burde vist have sagt, at det nu *paa ny* er fremdraget. Men derudover kan jeg ikke give den højtærede Minister Ret, thi jeg har talt om dette Spørgsmaal gentagne Gange i den danske Rigsdag, tidligst, tror jeg, saadan noget som i 1922, da jeg gjorde et meget energisk Forsøg paa at faa Afgifterne ved Tinglysning, eller som det den Gang hed Tinglæsning, slaaet sam-

men, saaledes at man ikke skulde betale baade Stempelafgift og Tinglysningsafgift. Jeg tror, at den højtærede Minister vil give mig Ret i, at det var mig, der den Gang rejste Spørgsmaalet, og jeg kan derfor ikke have noget som helst imod, at den højtærede Minister nu har søgt at faa Paterniteten fastslaaet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte, første Gang han havde Ordet, at det var billigt at komme til sin Ret her i Landet. Det vil der dog næppe være fuld Enighed om. Der er mange Mennesker i de brede Lag, der har ment at have gjort den Erfaring, at det har været yderst dyrt at komme endda til sin soleklare Ret; men det skal jeg ikke drøfte nærmere med det ærede Medlem. Jeg har blot villet gøre opmærksom paa, at Opfattelserne her er meget forskellige.

Overfor Justitsministerens afvisende Holdning mod at medtage andre Ændringer end de faa, som der er stillet Forslag om, vil jeg gerne sige, at det forekommer mig urimeligt overfor den Organisation af Handels- og Kontormedhjælperne, der adskillige Gange har henvendt sig til os, og som vi i Virkeligheden alle er enige om at ville imødekomme. Hvorfor skal man saa ikke benytte den Lejlighed, der her naturligt frembyder sig, til at medtage denne Ændring, som vi dog alligevel en Gang med Tiden vil gaa til? Jeg vil ikke gerne være med til, at det skal vente til senere, thi dette „senere“ kan godt komme til at ligge et langt Stykke ude i Fremtiden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Til det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen vil jeg blot sige, at jeg vil ikke benægte, at der kan forekomme Tilfælde, hvor en Mand mener, at han maa betale dyrt for at komme til sin Ret; jeg nærer ingen Tvivl om, at saadanne Tilfælde kan forekomme. Men det, jeg har sagt, og det, som er rigtigt, er, at gennemsnitligt er det her i Landet billigere og lettere at komme til sin Ret, end det er i de fleste af de Lande, der staar paa samme Kulturtrin som vi. Det tror jeg ikke, man fra nogen Side vil kunne benægte eller forsøge med Held at benægte.

Hermed sluttede Forhandlingen.